

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Olesea Cebotari,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Cebotari împotriva lui Andrei Grigoriev, cu privire la decăderea din drepturile părintești și excluderea numelui tatălui din actele de stare civilă,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-162/25

NR PIGD 2-22083006-01-2ra-26032025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. V. Jomiru-Niculiță
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, A. Malîi, N. Mămăliga

23 ianuarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Olesea Cebotari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 9 iunie 2022, Olesea Cebotari a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Grigoriev, cu privire la decăderea din drepturile părintești și excluderea numelui tatălui din actele de stare civilă.

2. În motivarea cererii, reclamanta a invocat că, s-a aflat în relație de ***** cu Andrei Grigoriev și ambii sunt părinții copilului minor, *****, născută la *****.

3. Din cauza divergențelor în vederea soluționării problemelor și a comportamentului agresiv a lui Andrei Grigoriev, relația de ***** a încetat.

4. Confirmarea comportamentului agresiv și violent al pârâtului se atestă prin ordonanța de protecție eliberată pe numele acesteia. Prin hotărârea din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a stabilit domiciliul copilului minor cu mama, Olesea Cebotari.

5. În perioada *****, cât și după încetarea relației de *****, pârâtul nu s-a ocupat de educația și creșterea copilului minor, la moment nici nu se mai interesează de soarta fiicei sale, se eschivează de la exercitarea obligațiilor de părinte, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

6. Reclamanta a menționat că pârâtul a fost supus răspunderii penale, iar modul de viață a acestuia ar putea să se răsfrângă negativ asupra personalității copilului minor.

7. În opinia reclamantei, comportamentul antisocial și infracțional al pârâtului are o influență negativă asupra copilului minor, astfel fiind aplicabile dispozițiile art. 67 din Codul familiei.

8. Olesea Cebotari a solicitat decăderea lui Andrei Grigoriev din drepturile părintești asupra copilului, *****, născută la *****, cu dispunerea excluderii numelui tatălui din actele de stare civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 19 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Olesea Cebotari (f.d. 88, 92-96).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 17 ianuarie 2024, Olesea Cebotari, reprezentată de avocata Mariana Kușnir, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 25 iulie 2024, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 19 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată (f.d. 91, 60-63).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Olesea Cebotari, reprezentată de avocata Mariana Kușnir, și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 85, 86-91).

12. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, în relația de ***** dintre Andrei Grigoriev și Olesea Cebotari, s-a născut copilul minor, *****, născută la *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria nr. ***** (f. d. 8).

13. Prin hotărârea nr. ***** din ***** a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a stabilit domiciliul copilului minor, Elizaveta Grigoriev, cu mama Olesea Cebotari (f. d. 9).

14. Totodată, în temeiul hotărârii din 21 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a dispus încasarea de la Andrei Grigoriev în beneficiul Olesei Cebotari pensia de întreținere a copilului minor, *****, în sumă bănească fixă de 2 235,60 de lei, lunar, începând cu 12 martie 2021 până la atingerea majoratului de către copil (f.d.9).

15. Prin încheierea din 09 decembrie 2021 a executorului judecătoresc, Balan Cornelia, s-au aplicat măsuri de asigurare în vederea executării documentului executoriu nr. ***** din *****, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, iar din scrisoarea nr. *****, s-a stabilit că debitorul Andrei

Grigoriev a acumulat restanță la plata pensiei alimentare, la situația din luna octombrie 2023 în mărime de 67068 de lei (f. d. 30, 78).

16. Conform avizului nr. ***** din ***** al Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Râșcani cu privire la situația copilului Elizaveta Grigoriev, s-a constatat că în rezultatul examinării cazului la ședința Comisiei pentru protecția copilului din cadrul Direcției pentru protecția drepturilor copilului sectorul Râșcani, care a avut loc la 14 septembrie 2022, s-a stabilit că Olesea Cebotari asigură condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea copilului, *****. Chestiunea ce ține de decăderea din drepturile părintești a lui Andrei Grigoriev rămâne la discreția instanței de judecată, după aprecierea tuturor probelor anexate la dosar (f. d. 115 verso-116).

17. Respectiv, instanța de apel a reținut că Olesea Cebotari a invocat că Andrei Grigoriev se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, făcând referire la dispozițiile art. 67 lit. a), d), e) și h) din Codul familiei, prin eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; comportamentul cu cruzime față de copil, cu aplicarea violenței fizice sau psihice, atentarea la inviolabilitatea sexuală a copilului; comportamentul amoral care, influențează negativ asupra copilului; și în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

18. La acest aspect, instanța de apel a menționat că, la examinarea litigiilor privind decăderea din drepturile părintești este necesar de a pune în balanță dreptul copilului de a-și cunoaște ambii părinți cu beneficiile materiale și sociale care pot fi obținute în urma decăderii tatălui biologic din drepturi părintești.

19. Interesul superior al copilului este ca ambii părinți să-i fie aproape atâta vreme cât aceștia au capacitatea de exercitare a drepturilor și a obligațiilor ce le incumbă.

20. Reieșind din materialele cauzei, instanța de apel a stabilit că instanța de fond just a concluzionat că nu se atestă nici unul din temeiurile invocate în susținerea prezentei acțiuni cu privire la decăderea lui Andrei Grigoriev din drepturile părintești față de copilul, *****, născută la *****. Or, nu au fost prezentate dovezi care ar forma concluzia precum că prin acțiunile sau inacțiunile sistematice ale intimatului se pune în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și materiale ale minorei.

21. Astfel, întru dovedirea eschivării de la plata pensiei de întreținere nu au fost invocate probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine

că Andrei Grigoriev se eschivează cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

22. De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a notat că Andrei Grigoriev, în calitate sa de tată al copilului, are aceleași drepturi ca și mama acesteia, astfel deși pot exista anumite pretenții referitor la calitatea sprijinului acordat, acest fapt nu justifică în sine aplicarea unei sancțiuni excepționale asupra dreptului fundamental prin retragerea juridică a calității de părinte.

23. Respectiv, instanța de apel a considerat că motivele invocate de către apelantă, cu privire la decăderea lui Andrei Grigoriev din drepturile părintești, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei, decăderea acestuia din drepturile părintești fiind o sancțiune neproportională și nu este în interesul superior al copilului.

24. În acest sens, instanța de apel a constatat că ordonanța de protecție din 10 februarie 2021, prezentată în susținerea apelului, nu este de natură să justifice aplicarea sancțiunii excepționale a decăderii din drepturile părintești.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 26 martie 2024, Olesea Cebotari a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 19 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d. 139-149).

SOLICITAREA RECURENTULUI

26. În motivarea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel, invocând că hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

27. Totodată, recurenta a subliniat că, în cauzele civile cu circumstanțele de fapt similare prezentei spețe, instanțele de judecată admit pretențiile de decădere din drepturile părintești care demonstrează neglijență față de copilul său, neasigurând o întreținere corespunzătoare, neglijând necesitățile fizice și educaționale ale copilului său, nu manifestă interes de soarta copilului său, nu este preocupat de condițiile în care aceasta locuiește, de starea sănătății

minorului, situație ce denotă cert eschivarea acestuia de la exercitarea atribuțiilor părintești. Drept exemplu, recurenta a indicat hotărârea din 26 martie 2028 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, hotărârea din 29 decembrie 2023 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari și hotărârea din 10 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

28. La 06 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Olesea Cebotari, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

29. Până la examinarea admisibilității recursului, intimatul nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu au depus referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

31. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

32. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

33. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„ (1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 12 aprilie 2025, Curtea de Apel Centru a expediat, prin intermediul poștei electronice, reprezentantului recurenteii, avocatei Mariana Kușnir, copia deciziei din 30 octombrie 2024, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică atașat la materialele cauzei (f.d. 137).

35. Astfel, cererea de recurs depusă de Olesea Cebotari, la 26 martie 2025, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

39. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Olesea Cebotari nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se

bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. Cu referire la hotărârile judecătorești (hotărârea nr. 2-338/24 din 10 octombrie 2024 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, sediul Centru, hotărârea nr. 2-80/23 din 29 decembrie 2023 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari și hotărârea nr. 2-527/2017 din 26 martie 2028 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei) invocate în cererea de recurs, Completul de judecată notează că aceste hotărâri sunt irelevante întrucât nu reflectă practica uniformă a Curții Supreme de Justiție în materia decăderii drepturilor părintești.

48. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Olesea Cebotari, ca fiind inadmisibil.

49. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Olesea Cebotari, împotriva deciziei din 30 octombrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni